

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bou-Murzac Angela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Novosiolov Iurii Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 28.12.2016-18.07.2019
2. *instanța de apel*: 21.08.2019-11.02.2020
3. *instanța de recurs*: 03.08.2020 - 30.09.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 iulie 2019, Novosiolov Iurii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 42 alin. (2) și (5) și art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 4 ani;

- art. 42 alin. (2) și art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Novosiolov Xxxxx i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 5 ani.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată, parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite conform sentinței Judecătorei Chișinău Buiucani, mun. Chișinău, din 26 decembrie 2013, lui Novosiolov Iurii fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, în fapt, că Novosiolov Iurii, făcând parte dintr-o reuniune stabilă de persoane orientate în practicarea și obținerea de venit în rezultatul circulației ilegale a substanțelor narcotice, în prima decadă a lunii aprilie 2016, a procurat ilegal de la un membru al grupului criminal, Lăzărescu Veaceslav, substanță narcotică – heroină, care era divizată în pachetele de folie din staniol, pe care împreună și prin înțelegere prealabilă cu Vasilachi Harlampie Xxxxx, întru atingerea scopului pus în prealabil, la data de 26 aprilie 2016, i-au înstrăinat lui Mardari Sergiu Xxxxx 11 plicuri de folie din staniol în care se afla substanță cu aspect de pulbere de culoare bej, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2360 din 05 mai 2016, reprezintă heroină cu masa totală de 1, 17 g, substanță narcotică inclusă în Tabelul nr. 1 „Substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Lista nr. 1 „Substanțele narcotice”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, și care potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții mari.

Acuzarea a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului în baza art. 46, art. 42 alin. (2) și (5) și art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită prin procurarea, păstrarea, distribuirea și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, acțiuni săvârșite de două persoane, în proporții mari, de un grup criminal organizat”*.

Iar, prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 42 alin. (2) și (5) și art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită prin procurarea, păstrarea, distribuirea și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, acțiuni săvârșite de două persoane, în proporții mari”*.

Prima instanță a mai constatat, în fapt, că tot Novosiolov Iurii, făcând parte dintr-o reuniune stabilă de persoane orientate în practicarea și obținerea de venit în rezultatul circulației ilegale a substanțelor narcotice, într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală, a procurat ilegal de la Lăzărescu Veaceslav substanță narcotică heroină, care era divizată în pachetele de folie din staniol, pe care intenționa să le distribuie și să le înstrăineze altor persoane consumatori de droguri, și pe care le-a păstrat, fără autorizație corespunzătoare, până la data de

26 aprilie 2016, ora 16.20, când în cadrul percheziției corporale efectuate asupra sa, în timp ce se afla pe str.Xxxxx, au fost depistate și ridicate 150 de pachetele de folie din staniol în care se afla substanță cu aspect de pulbere de culoare bej, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2501 din 11 mai 2016, reprezintă heroină cu masa totală de 14, 381 g, substanță narcotică inclusă în Tabelul nr. 1 „Substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Lista nr. 1 „Substanțele narcotice”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, și care potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții deosebit de mari.

Acuzarea a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului în baza art. 46, art. 42 alin. (2) și art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită prin procurarea, păstrarea, distribuirea și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari, de un grup criminal organizat”*.

Iar, prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 42 alin. (2) și art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită prin procurarea, păstrarea, distribuirea și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari”*.

3. Avocatul Murzac-Bou Angela în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de liberare a inculpatului de răspundere penală în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal și de încetare a procesului penal.

În argumentarea apelului, a susținut că prima instanță eronat a concluzionat asupra neaplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

Astfel, a invocat că inculpatul a colaborat cu organul de urmărire penală și a indicat sursa de cumpărare a substanțelor narcotice, contribuind la descoperirea infracțiunilor și la divulgarea numelui persoanei care a contribuit la săvârșirea infracțiunilor, ceea ce determină aplicabilitatea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

În particular, a arătat că inculpatul, după ce a fost reținut, a depus o cerere prin care și-a manifestat benevol consimțământul de a colabora cu organele de drept și de a le acorda orice ajutor, inclusiv informații, colaborare care s-a soldat cu pornirea unui dosar de prelucrare operativă și efectuarea unor măsuri speciale de investigații, în rezultatul cărora au fost demascate persoanele ce stau în vârful ierarhiei criminale de punere în circulație a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, cum ar fi Lăzărescu Veaceslav.

Aici, a punctat că dosarul penal de învinuire a lui Lăzărescu Veaceslav a fost deja expediat în instanța de judecată, aflându-se pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

A relevat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal din motivul colaborării inculpatului cu organul de urmărire penală abia după reținerea sa.

A evidențiat că prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal conțin temeuri distincte de liberare a inculpatului de răspundere penală, iar partea apărării și-a întemeiat solicitarea privind liberarea inculpatului de răspundere penală nu pe aceea că inculpatul ar fi predat benevol substanțele narcotice, care într-adevăr nu poate avea loc la reținerea persoanei și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea substanțelor narcotice, ci pe aceea că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, și anume a indicat sursa de procurare a acestor substanțe, a divulgat persoanele care au contribuit la săvârșirea infracțiunilor și a indicat mijloacele bănești și veniturile rezultate din infracțiuni.

Totodată, invocând practica de aplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, a făcut trimitere la sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 martie 2017.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că pronunțând sentința, prima instanță corect a constatat faptele și circumstanțele cauzei, ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 42 alin. (2) și (5) și art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal și art. 42 alin. (2) și art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că împrejurările ce determină vinovăția inculpatului au fost constatate prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată, acestea fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al veridicității, pertinentei, concludenței și utilității, iar al tuturor probelor în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a notat că vinovăția inculpatului în baza art. 42 alin. (2) și (5) și art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal și art. 42 alin. (2) și art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal este dovedită pe deplin, în afara oricăror dubii rezonabile, printr-un sistem de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele.

În continuare, instanța de apel a relevat că prima instanță just a concluzionat asupra neaplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, deoarece nu se constată că inculpatul a contribuit activ și efectiv la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunilor, la indicarea

mijloacelor bănești și veniturilor rezultate din infracțiuni, precum și la indicarea sursei de procurare a substanțelor narcotice.

Aici, instanța de apel a observat că prin contribuție activă trebuie de înțeles înlesnirea în mod efectiv și real, care să presupună consecința la apariția sau dezvoltarea acțiunilor de descoperire sau contracarare a infracțiunilor.

Iar, în ceea ce privește individualizarea pedepsei, ținând cont de prevederile art. 61 și 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a evidențiat că este corect și echitabil ca inculpatului, în baza art. 42 alin. (2) și (5) și art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, să i se aplice pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 4 ani, iar în baza art. 42 alin. (2) și art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 4 ani, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 5 ani, aceasta fiind de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunilor și să asigure, totodată, realizarea scopurilor legii penale.

De asemenea, instanța de apel a indicat că prima instanță corect, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a adăugat, parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite conform sentinței Judecătorei Chișinău Buiucani, mun. Chișinău, din 26 decembrie 2013, inculpatului fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice, psihotrope și/sau a precursorilor acestora pe un termen de 5 ani.

6. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar în termen de către avocatul Bou-Murzac Angela în numele inculpatului, aceasta invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și solicitând casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, precum și dispunerea trimiterii cauzei spre rejudecare de către instanța de apel.

În argumentarea recursului, avocatul în numele inculpatului a reiterat motivele expuse în apel, considerând că instanța de apel, ca și prima instanță, distorsionat a interpretat prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, contrar practicii judiciare constante.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

În debut, Colegiul penal consideră necesar să menționeze că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală (*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*), invocat de către avocat în numele inculpatului, nu a fost argumentat, recursul depus fiind nemotivat în această parte, instanța de recurs nefiind competentă să completeze recursul cu argumente ce l-ar justifica sub acest aspect, mai ales că în esență, partea apărării nici nu a contestat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Iar, în ceea ce privește temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de partea apărării, și anume erorile de drept când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal relevă că argumentele recurentului nu și-au găsit confirmare.

În esență, Colegiul penal atestă că, criticile recurentului se referă la faptul că, instanțele de fond distorsionat au interpretat prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, în condițiile în care inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, și anume a indicat sursa de procurare a substanțelor narcotice, a divulgat persoanele care au contribuit la săvârșirea infracțiunilor și a indicat mijloacele bănești și veniturile rezultate din infracțiuni.

Verificând alegațiile recurentului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului părții apărării și menținere a sentinței, a ținut cont de prevederile legale aplicabile, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Or, în conformitate cu art. 217 alin. (5) Cod penal, persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.

Aici, este de menționat că cele trei acțiuni socialmente utile ale persoanei care s-a decis să contribuie la descoperirea sau contracararea infracțiunii și în baza cărora ea poate fi liberată de răspundere penală au un caracter alternativ. Atestarea oricăreia dintre aceste acțiuni este suficientă pentru a face operantă prevederea de la alin. (5) al art. 217 Cod penal. Nu este obligatoriu ca toate aceste trei acțiuni să fie întrunite. O asemenea concluzie se desprinde din interpretarea favorabilă făptuitorului (conformă cu alin. (2) al art. 3 Cod penal) a dispoziției de la alin. (5) art. 217 Cod penal.

În succesiunea celor relatate, Colegiul penal observă că, instanța de apel just a menționat că, prin contribuție activă trebuie de înțeles înlesnirea în mod efectiv și real, care să presupună consecința la apariția sau dezvoltarea acțiunilor de descoperire sau contracarare a infracțiunilor, situație ce nu se atestă în speță.

Din materialele cauzei rezultă că, deși inculpatul a manifestat deschidere și bună-credință în raport cu organul de urmărire penală, relatând că a cumpărat substanțele narcotice de la Lăzărescu Veaceslav, înstrăinându-le lui Mardari Sergiu, aceste informații nu au comportat o valoare semnificativă în sensul dezvoltării acțiunilor de descoperire sau contracarare a infracțiunilor.

Or, în raportul întocmit de ofițerul de investigații Rudei Dumitru la 18 aprilie 2016 (f.d. 19-20, vol. I), adică anterior reținerii inculpatului, se menționează inclusiv documentarea lui Lăzărescu Veaceslav ca distribuitor de droguri, iar infracțiunile comise de inculpat au fost consemnate prin măsuri speciale de investigații, declarațiile inculpatului neavând astfel forță probatorie decisivă pentru acuzarea altor infractori implicați în scheme de circulație ilegală a substanțelor narcotice.

Mai mult, din materialele cauzei nu rezultă, nici implicarea inculpatului în acțiuni de investigare sub acoperire, care să conducă la demascarea unor persoane ce comit infracțiuni legate de circulația ilegală a substanțelor narcotice.

Așadar, din decizia instanței de apel reiese că, problema invocată de recurent a fost abordată, conform prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal. Or, în cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos din 19 aprilie 1994, pct. 61*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30*). Iar, instanța de apel corect a abordat chestiunea neaplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

Deci, Colegiul penal conchide că, judecând apelul părții apărării, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de respingere ca nefondat a apelului și menținere a sentinței primei instanțe, soluție care este argumentată și corespunde cumulului de probe administrate și verificate nemijlocit în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, care au primit aprecierea corespunzătoare prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bou-Murzac Angela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Novosiolov Iurii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 12 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie